

Griša: Berač.

S torbo krog vratu
hodim brez domu
od vrat do vrat.
Lačen, ves ubog
od mladih nog
prosim vbogajme.
Kdo je oče moj?
Mati, kje — kdo ve?
Jaz ju ne poznám.
Úsmiljeno srcé —
tujčeve roke
odpirajo mi hram.
Vedno: »Dober dan!« —
»Hvala!« — »Lahko noč!« —
to je kakor stroj,
ki ga oberoč
goni in vrti
glad — tovariš moj.
Po ves božji dan
sklepa polno dlan
tu in tam pohlep —
jaz pa padem oznak,
ko je prišel mrak,
v kotu na otep.
V skednju me zbudi
zopet žarek zlat:
»Vstani, potni brat!
Vzemi palico,
prosi malico
od vrat do vrat!«

